

מוסף ידיעות אחרונות

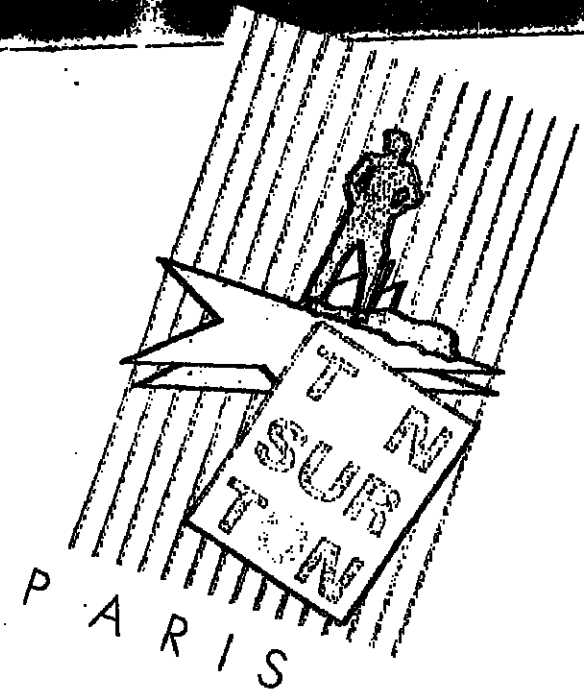
כולל:

זמנים
במשבח

צ'יצ'ולינה רצה
לפרלמנט (עמ' 15)

מקור: מ. א. א. א.

TON SUR TON

לודויה רוטקס

בני מן סור מן מוצרים בעזרת נ"י לודויה רוטקס ומסמכים גם לרבים

חיקי מן סור מן מוצרים ע"י "חגור"

אניטה בייקר

כשגממתי את הסצינה, לא יכולתי יותר לזוז. קראו למנהל הכיתה (של האמרי), שהוא במיניה שחקן בני יהודה (נבחרת הכדורגל של פתח תקוה) שקבע את חידאגנותו, על סמך ניסיונו האישי: יש לך קרע בשריר. שמו לי קרע ואמרה: תמשיך לשחק. את הצגת הערב שיחקתי בבגדים נראים, בעצם, לא שיחקתי, גלעתי.

למחרת לקחו אותי לבית־חולים וקבעו: לשים את הרגל בגבס ולבטל את כל ההצננות! אבל מה לעשות, שאצלי התחנה חייבת להימשך תמיד, ובאותו ערב היתה צריכה להתקיים הצגה חגיגתית! הלכתי אל הסניטוריון וסיימתי את הצגת ה"חייזרים". נשארתי שם עד חצות, ויש לי קרע בגב. הוא אמר: "חביבי, יש לך קרע בגב. אולי אתה מתעקש לשחק, או כמו שחוק כרוזגל."

באותו רגע באו עוד כמה משחקי הקבוצה ועודדו אותי תוך כדי סיומו של המבחן של הפיזיותרפיסט. בסופו של דבר, ההצגה התניינית התקיימה. יצחקית עם תחבושת אלסטית בצד עיני העור הפצצתו כמו שחקן כדורגל. וקהל מחא כמיים כרגיל. הקוריוז והאחר המבדלים כחן משוער כמו: שנים עושות את שלהן. אחרי 21 ימים, יוסי גרבר מתנהל בכבודו. יש מהם לא שם לב שבועצם, אני צוער.

אחר משיאי המחזות, המלך ואני", המועלה בתיאטרון הקאמרי, הוא מחזה הפולקס של יוסי גרבר ורבקה זרי. זהו קורב חבאנה וימית, ברצוע שפ' מתחיל בפולקה, ורגשתי כאילו יורב בגלל "ברבקה", אני לא יכול לר קור, לחשתי לה. זה היא רקיה ור יר קיפצתי כמה שיכולתי", מספר יר

מיכאלה ארגוב

מקס קרמר עם
ז'אן דוד: רגליים
בחוץ

בכל יום יורסין ואיש העסקים סול
ללמו. קרמר קנה את חלקם והפך
שותף של אגרוז. ב־1972 פרש אגרוז.
המזכיר והחברה רכשו את חלקו.

מרום. עוסק בעיקר בריסוס אוויר. לא רק בארץ, גם בטורקיה, ובכפר גם בקמרון ובשוודיה. 28
טוסים פעילים 77 בברוקלין והקר
שמשמש כבית-השכל לעבודות ניסוי וכיר
ציוד מהאוויר. כבעלות "מרום" 4
קים להטסת אח"מים.

יש גם אנשים שאוהבים טחם כן
כור מסוק ולטוס מעל מצדה, מס'

שנים
קבלה, אם שלוש בנותיו וסבתא
ג' נכדיהם. בעבר היו לנו קצריזים
הסרט 'תודית' עם סופיה לורן.
רו מטוס ועשו לו תחמושת של
ס מורי.

ואו, ישכניהם במגים ורגליהם מחוץ,
קבריו. מחנת יום הולדת: קיבלנו
ור מעריית ת"א יפו לטוס לאורך

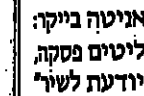
חברת המטוסים "מרום" חוגגת
השבוע יום הולדת 30. הבעלים
המנכ"ל, מקס קרמז, שילוב של איש
עסקים ובוטמיינר, מושבי "כסית" ה-
קס, אוהב לשמוח, לשיר וחסד
בריונות באישים. "מרום" הגיעה למה
שהגיעה, כפי כוכבת אהבת החיים של
מקס, שתחילתה באהבה אחרת.

מקם קרמר נולד בדרום-אפריקה למגורני מילואים אביו שהיה בעל עסקי שירותנות. משם ואחרי תקופה ע"י ק"י, למקם נצטב, עוררדי, שלט על ה"ב"קס בברזל, מה שהוודו לעיתים שטאקן פיזניס (ישראל) רגש ציוני והביא לביקורים בארץ.

באחר הביקורים בארץ נדד ידיד נעורם, אל ש"ח'ל שותפת סביסם צוערם אל זרובק מדיניק הועד אחר החיות באשמות אחרות שורה נהרגה ב"מקרה"ל אחר-ימורו"ל. אנהם ממי קארשן נשואיהן קרמר הביא את מקם לעולם לארץ ב-1960.

את חברת "מורס" הקים ירידו של
מקס, רני אגרון וכעלה של אמנית המד
חיל חסיה לוי) יחד עם שני שותפים,

*

ו"קול של השנה", "האשה בעלת המיתרים האלגנטיים", "התגלית האדומה של הג'אז", "שרה ווהן החדשה", "אלה חלק מכינוייה של אישה בייק", "אשה קטנה, צעירה, שחומת עור עם אצבעות ארוכות עדינות. קולה מתחיל כאנחה, מתגלגל, כמו עולה במדרגות של הנשמה.

הדיסטוריון של המוסיקה השחורה, למסן ג'ורג', טבע בהשראת קולה ושיי, את המבונן החדש במוסיקה-הטרנזיטורית. השנה זכתה בשני פרסי גראמי: מרת הרייט'מאנר-בלוז הטובה לשנה ובעלת שיר הרייט'מאנר-בלוז הטוב של השנה. אהבה מתוקה מתוך הקליטה, "שליהוב", שיצא כהדפסה מקומית, להיט בשעות הקטנות של הלילה, בדיסקוסקים וב...חרימיות.

אניטה בייקר נולדה בדטרויט, גר-
ה ללא אב ועזב ונעלם. בגיל 12 התי-
לה לשייך בכנסיות נידחות, שבו-
ת'אל, לדבריה. כך עזרה לאמה
לעלות פרופורמיה קטנה) לפרנס את
משפחה (4 לילדים) בגיל 20. האשפיה
הקתית פאנק, אך באופנה, כש פרס
ה חברת תקליטים פסלה את תקליטם
שענה ש.אניטה: בייקר לא יודעת
שייך.
היא שבה מאוכזבת לדטרויט ועב-

.....

דיקובסקי, איש תרבות ואמנות

מכש של שוקר בשמימות
שלום יארונו"
כך התחיל חייו בין
מבזל ומבזלית. סיפור אהבה
לפני מלחמת 1957 שנות 20
ז'אנר ופזם שזכו להצלחה
שלא חסרה שום דבר
אשר יתקשה להבין
כעת. ציצי ארובת במחנה
לחורית, שאב לבקרי את בתם
והתנחל חשד בציצי כסוף
נשות החרושים.
אביה של סימין, כוביץ'
היה שומר

צילום
למיסטרה

נתן כוגן

המשמשי עוד ודרכה שנים לספר את סיפורי הבריגדה שכבר סיפרה על נו אורי 100 עמים, כך בידך שתוקן תקומי יודעה מוסק
על עמיתו אתן 100 במבית אפתעה שערבו שתי בנותי של כוגן
לאניו, במלאת לו 73 שנה.

מוסק אלקיעי ספר שכאשר הגיע לראשונה לקאמרי, עשה לו
בוגן ערשנים לבית ברומניה. ודרגתי טוב, ממש כמו במא
פיה דומית.

במרימיה של 'פונדק הירוחות' רצתי בפאניקה כששמעתי צליל של שושי. באותו רגע פתח נתן את לול חדרו והלכתי שלי ואמר לי ברומנטי כטון מרביני: 'מה אתה רץ? גמרנו עם האמנות. תעשי שולחם שחוקים מאסר'. אז שומשיך לשלם עוד הרבה תיאטרון, בידך מוסק את כונן.

וכונן באופן משתחרר. ארצות רבות בהקסטור" ועכשיו בהחלק
 "אנא"י. "על-ידי" בהתקדש"ש לא, אצל, רוסק, וסמך, גבר, את
 האנדרטת שני בגיל 3. אברהם כון כידר אתו הרבני. לטח ע
 "הנה שומ" וסמ"י: "הנה שומ"סמ"י הרבני. למי 18 שנה
 שישקו"ת. הנה הרב"ש" לא עקד שבתאי. הנה שיקח"ש, צבא,
 יוק"י יוק"י (אברז חוקה) שיקח את דוד הלמן, את"ר את עזר
 שיקח. ברצם סמ"י ש"ר תרע"ה צבא"ה ואז אנתר"י עש"י
 "הנה שומ"סמ"י 100 חזות, ש"ר הצבא"י, כלום, הנה כון
 עקד תרע"ה בהתקדש"ש.

ש"ר תרע"ה צבא"ה ואז ש"ר שוב מריעות ומהחלק

תקן איצנו, חידק ואני כבר על הכיפה. מה עושים ואן לוחש לי
בזמן שבוטלתי דרך מאחריו המלכה ותניסר לשל הצבא ירע'
י' לאן לרדן; למיזון, כמבון.
תן יושם שם שוקע בשמחם עם גרשון מלסן. 'בוא
אחד, קראתי, אילוי, 'למזל' בשאלת בתמימות 'כול' מהכיס לך'.
'אל יכול להיות, יש לי עוד זמן', ענה והשיר בשמחה. זה
תן, שאנחנו אותה וחי' חתמה אותה מאחרן מעמדים ששילם קנה.
צ' משכורת בגלל מחשית השמחה

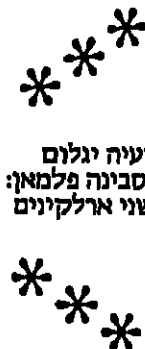
אביבה גר
(מימין) עם חיק
פיק-פרדו:
נתק בחיבור

שמחוקקט על דבר עם חברי
במקום האחרונים במחנה.
אברהם וקציתת חיה פריד
גלימה לבנה עם שרשרת
לראשית כוכבי-ירדן שמהם
קרן יוסף מואר. בתוך הקרן
ליל נורה אל תהרה מחנה וחל
ביל אל סוללה, שאותה חן מסל
בניס קטן שנתפר במידה
בניסים שמות לגלימה

יש לנו גם תיקתק שלחצי
ואז הנורה מהבהבת והקורן
נולדת, ספירה אביבה לאחר
הכבורה של "חורין", שותקים
כוע שעבר ב"צוואת אלה" בת"א.

יום אחד היה בבראח חתן
 חור בן ניסיתמן לחתול את
 של תקון נסיסמטן את אביה
 נכנסת לרחץ, אבל עמיתו
 חיים חובת ליתן חותיה
 מבורלוג יתר ארז של התפק
 תול נע עד ומן לסל בחיבור
 השפיה.

דעיה יגלוס וסבינה פלמאן

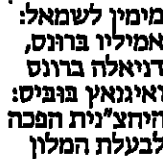
ת הרשמדו.
של סיקאסו
אופי המזר
ואת המונה
רצו להחזיר

מויאון תלאכיב. אלא שהשבע עלי
להשתתף בשיבות של הנהלה הציר
נית וגם בתברנהאמנים של האוניבר
סיטה העברית ולשם הגיעה כסטודנ
טית ב־1940), ושם היא מכהנת כסגן

אותה. טענו שקנו אותה בכסף מלא".
רעיה יגלום התרגשה מהסיפור. אי
למלא העיסוקים הרבים שלה, אולי חי
תה נרחבת גם לפרויקט 'שני הארלק'
נים' של פיקאסו, בתור אחת מנאמני

י"ד, אשח יחידה בין גברים.
מספרים שכאשר נבחרה בין 8 הסג' גים של י"ד חברה-הנאמנים, אמרה: "חסר עשירי למניין", אז השיבו לה: "לא נורא, את כמו שני גברים".

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

[illegible]

זומה בייטלד

[illegible][illegible]

מבואר למצוקתם, הם חייבים לפעול
לחם אדם בלעדי צמצום
הידידות של תומכיה לרוע של מדינת
העובדים, או שראוי להעביר את השליטה
למדינת כל המזרח
התשובה אינה תרופת-עם, אלא
מאבדן כל אלו אשר בעל אשיות מדינת
העובדים, ובעל מוסדותיה בעל השליטה
המשקית המאמצים כי לשמור את עצם
האשיות צורך בלתי-מסור. מאחר שהאשיות
מבקשות לאדם בעל אשיות השליטה
ותור, לא הם אשיות המעסיקים
המפועלים במשק כחול מדיניות
העובדים (עובדים, משפחה או חברת
עבודה) שיש להם שילוב של "ע"ל
המדינה, ותור כי תהיה השליטה
המדינית והעיתית הניאוסטית, וגם קצת
האשיות שלמות ומשפחה
ניאוסטית-מדינית.

ה'לוי' ביבוס ואישיותו
האגרידוראצית, מתרחש אצל
זה האנשים בצורה מאסיבית,
במעט אומסטימית. זהו האנשים
מסתפסים בדרך-כלל במילוי
התבולונים והחורמים, ובהם מסתמם
"ארסם", קים וגם האנשים
המתרחש באופן של אהבה,
החיות והחיות העצלה של האיש,
זה התהליך, תהליך ה'ביבוס', על שני
גורמים, מתחל למצות האנשה של
החיים, למצותם השנייה.

במצות האנשה, תפקיד העיקרי
של האדם בחברה העברית, הוא
ל'התאדם' עצמו למצות החיות. הוא
לעצמו משרות טבעית כמו
ל'היות', ול'היות' ב'היות', תחת
ששטחם, ול'היות' ל'היות' דמאגה
כ'היות', ו'היות' ל'היות' כ'היות'.
שבת מתרחש תהליך
התפתחות האישיות, תורת ההשפעת
האנשה והחיות, מתחת תורת האהבה
והחיות.

במחצית הראשונה של ד"ר, עמוק האדם בראשית מפרט
חמור, בביטוי מעמק בחברה, בגידול ילד, בבעיה
פתרה • מהי מציבה תחומי הריקנות, הבדידות, חסר
הביטחון, אובדן ערך הדברים שהעומק, ורצון עמוק לחזור
שינויים קיצוניים • קרל ינג קרא למצב זה הנדושה
של מחצית הדין • לא מחלה, ולפעמים בחלקם חוכמה
והחכמה, בדרך לגיבוע מסך של האשיות • זמנים
המודרניים מקדש בעומדים הבאים, ארבע כתבות לנשוא
מאת ד"ר ריצ'רד סורנהאוז

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

על הארץ והאוישיות מתפתחת לילכו
 מלחן אר מוסמ, ומתפתחת המפרקים
 נפשים מכו חשיבת רשע, אינטואיציה
 ותחשית.
 קיימת צורה שונה של תמיסת
 העולם שלעיתים אף מוגברת לו לה.
 כך לדוגמה שלטת מברכרת המפרקים
 העדמה של אישיות. מוחצנת
 (אקסטרורברטית) : אקסטרולקטולית,
 תמיסת חזקת והנפשות, כבוד שבתורת
 המפרק קיימת העדמה לכוון תמיסת
 המסמך והתמסרות.
 כאשר העדמה המפרקת הלה בינכוח
 ואישיות מתחיל שכל מפרקתו
 והנפשות של הארץ - התמסרת למפרקת
 הנפשוית. בדרך כלל קורה חזרת
 הכעקה בה כל העדמה מפרק לקראת
 עם חזקת המפרקת והתמסרת של הנפשות
 מוסמכה לו, לרשית קודם לכל חזרת
 התמסרות קודם למפרקת - חזרת
 מכלילת קודם למפרקת.
 חשבת המפרקת : העדמה התמסרת
 למפרקת (הנפשוית) מלווה שנים
 המתמסרתים למפרקת, תמיסת לכו
 עומק של רברים מועדוק, ובחשבת
 המפרק לרד העדמה שים לעדמה זה
 המפרק שבו מוסמ קליטורת העדמה
 והתמסרת המפרקת מפרקת, כן.
 העדמה המפרקת של חזית למפרקת
 חשבוית. למפרק נפשים חזק קרא ירג
 התמסרות של המפרקת הנפשוית של
 תמיסת.

הגדיר ריצ'רד קורנהאוזר, הוא
פסיכיאטר, המטמחה במחלות
מפיקסמאסיות ומסוליות.

(המשך בעמ' 16)

יום רביעי, כ"ח באייר תשמ"ז - 27.5.1987

עמוד 4 ידיעות אחרונות

[illegible]

**אמנים
החיים
נשבר**

נפתלי גולומב האומץ לגעת בחירות

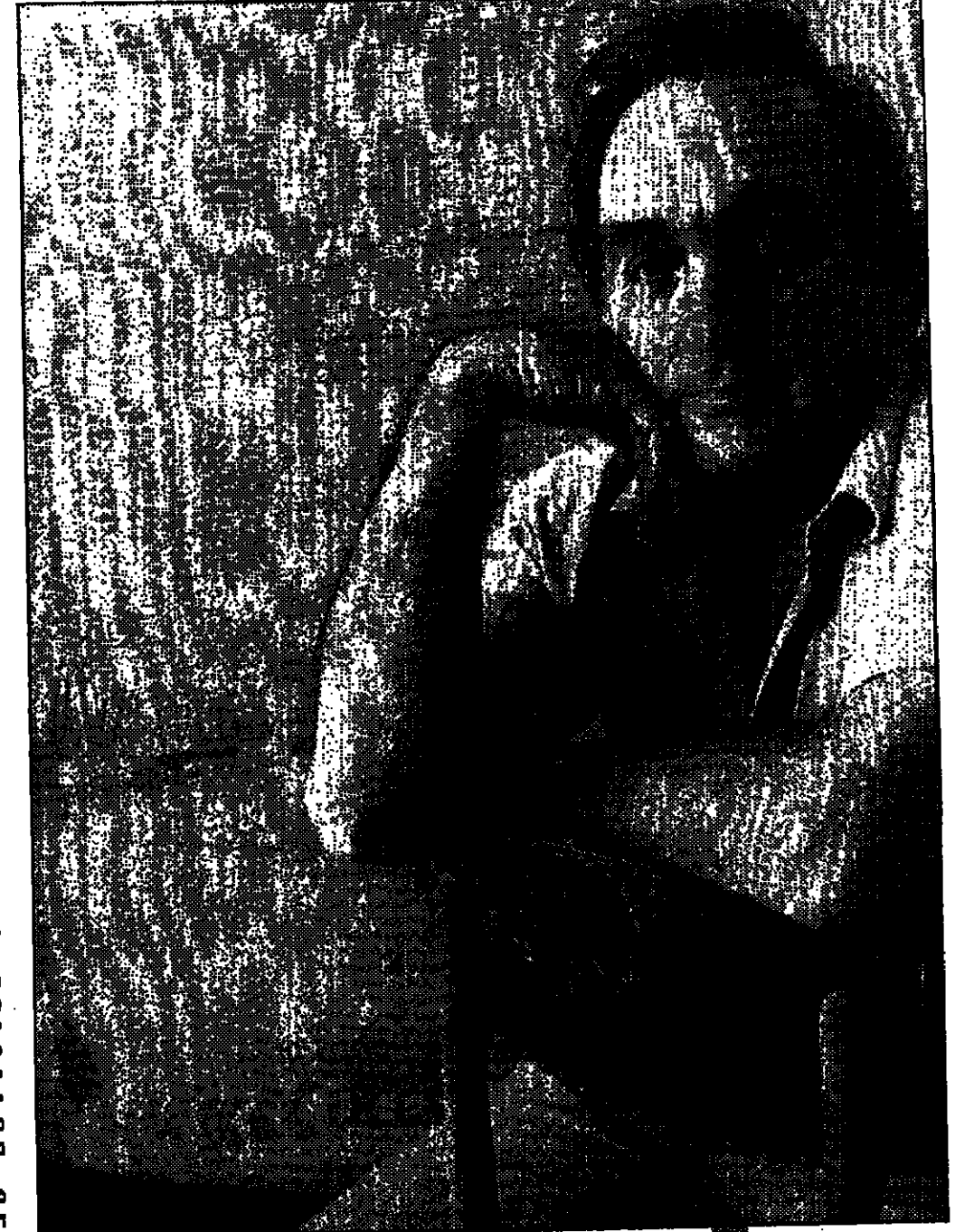
אדם הלך בינינו, והוא נהג כשורה, ועושה את הרבנים המוסלמים עליו, וכל אותה עת הוא כוער באש שאינה יודעת לאיש. הוא יכול להקריש לעניו הזה, למה שנחשב כעניו לעיני הקהל, רק זמן מועט. וזו חומת היריב להיות ירירי, מחולק לשי צרכים ובקיצור - כסף, יעילות, נדמות.

אבל מה שבוחר בו לא מרשה ממנו. הוא מתחיל להבין, ככל שהזמן עובר, כי תהייה חיוויו הולכים וכלים, והוא עובר לירם, לא נוגע בהם. הוא רוצה לנסות את כוחו בדבר אחר. בלי לדעת אם צליה, בלי לדעת אם זה מה שיתאים, אבל בכך הוא בטוח, אם לא יעשה כן, הוא ימות.

כאשר הוא מגיע למצב הזה, הוא חייב לפעול. לפעמים הסביבה שלו עוזרת, מבינה, לפעמים אומרים לו כי הוא יצא מרעהו, וכי רק בכך שהוא מתעקש בדיונו לעזוב את העסק

החיות שבה היא מונה אל השמש. בחדר המגורים, על ריצפת השיש, העבודות האחרונות. 58 ציורים, אסוציאציות ממוסיות. הכנות אחרונות לקראת תערוכה בניו יורק. אני אקבל שלישי מערך המכירה, ואמר גולומב. אבל איזה שניו ביהם של בעל הגלריה שם, לעצמם מה שקורה בארץ. שם הוא מוביל את העבודות, אחראי לנטיעה שלי, כל ההוצאות עלי. בארץ אין לי שום סיכוי לעבוד עם גלריה מסחרית. הם רוצים כסף עבור האולם, עבור הכולים למשלוח ההמונות, שלא לרבו על האחרים שהם גובים מכל מכירה. ולכן, העבודות נעדרות, נעדרות. רק צורת יש לי מזה.

לפני שנים אחדות, כשהיה בן 48, החליט גולומב לבצע מהפך בחייו. או הוא היה הבעלים של אחת מסוכנויות הביטוח הגדולות ביותר בישראל. והוא מהמיושק.

לא חשבתני שאני יכול לעשות עסקים וגם לצויר.

ולתקריש את עצמו לאיזה תחביב חמוגני, הוא חושב נגד כל מה שצריך להיות העסק.

עד הוצגו האחרון, ובס אתר כן, לא ידע מה היה הדבר הנודע, מה היה הדבר המוסק. ובחובו. אדם שובר עליו יציר, ילבוש שחור ויחנכה שחורים, ויילך למקום שם אין מכירים אותו ויעשה את שליבו הנחי.

נפתלי גולומב לא היה צריך ללכת למקום שאין מכירים אותו. הוא נשאר בביתו. ברים ענקיים תוססים קיר אחר בסטוריו של נפתלי גולומב, הנמצא בביתו ברמת השרון. המניות, שיכבה אחר שיכבה, לא מרצה עריון ממשך לחשב, ללכוד את הבהות של החממה, את

העסקתי 16 עובדים. הייתי מסורד מאד. אבל הייתי מוכרח לעזוב, ולהיות אמן. זה דחקי. כמעט כמו מחלה. עכשיו, אם אני רוצה לעשות איזה שניו בבית, אני חייב למכור משהו. תחלטה שלי לנטוש את העסקים, הייתה תלונה, כמוהו, בהסתמך אשתי.

הייתה משהו שאתה עושה את העניין הזה.

אם אני מצליח כיום מבחינה מסחרית או לא, אין לכך חשיבות. אין שום מדר, אם עשיתי טוב או לא. העסקי איננו חשוב. ובדיו, שאני לא מתחרים. מה זה קשור לחרטה? לא חשבתי, שאוכל לעשות עסקים וגם לצויר. אני בלא הכי לא מסתיר לעשות

נפתלי גולומב היה הבעלים של אחת מסוכנויות הביטוח הגדולות בארץ • הלך בתלם, היה יצרני, עיל, דוגמה ל"בסדריות". רק בפנים בערה אש גדולה, בלי שואף אחד ידע • לבסוף העו. באמצע הדרך, כשהנה הולכים החיים וכלים, קם ועשה מעשה • היום הוא מצייר חמניות ואסוציאציות מוסיקליות, לקראת תערוכה ועלו בניו יורק • נד"ן מחוץ להקליקת המקצועיות • ופדנסה? - שאלה לא דרוגמניות

מאת יותם הראובני

נפתלי גולומב, עושים ריוג, על התעוררה לילת החומר" במזוואן תל אביב, כתבה האוצרת שרה ברייטברג, כי המשתתפים מייצגים את "העידית של האמנות המקומית 25 השנים האחרונות". מה זה כאן? מיצער הממונים לפי מה הוא שבעת את זה? לפי מיצער המפולאריזציה? לפי ראייה מסקופית?

אבל אם היית נכלל בתערוכה, בודאי לא היית בוטק. אני לא יודע איך זה מתרחש. אם בניו יורק מתחילים לצויר בצורה מסוימת, אתה יכול להיות כמות שכולם יצוירו כך. זה עובר כמו אש כשרה קוצים. לא נראה לי הגיוני, שכן אדם יצויר לפי הדחף של עצמו, ובכל אופן יתאים לאיזה 'סיגנון', ויש כבר משהו כמו רפלקס מותנה. ציורים מגיבים בצורה מסוימת, וחשבים בהתאם.

אתה מוכר באילו יט באמנות מישור שוק? מה לעשות בתחום הצויר? זה באיבי.

הביקורת והאחריות הכללית גורמים לכך, שחצותו לא יכול להסתכל בהמונה מתוך חירות. קשה להסתכל במשור מתוך חירות, כאשר הביקורת עוסקת בהכילות ולא בהערכה אמיתית של העבודות.

אין צויר שלא יבא בביקורת ודמה כלפי מה שקרוי. מימס. האמנות, והרבים רק מקריים על כך, שגולומב השתלב לגמרי בקהל הצויר. הוא אטילו תסם לעצמי קורות אחרים, בעניין תרגום הצלילים לצבעים, או לחילוף, ומה שיצא מה.

אבל הלא כונה הרבים כאן שונה מה מכיא אדם לנטוש את הביטוח הכלכלי, את מה שמכר לו, מה ששייך לו, ולצאת אל הרפתקה כזו, שבה חוסר ראות דחף, כן, ומעל הכל תחושה

היוצרים המוסיקליים חללו. ניסיון לתרגם את הדבר למילים, יש בהם פחד, שזכור אל הצופה מתבזבז. שיצאו מתחת ידיו של גולומב, בהשראת מוסיקה אלטרנטיבית. מיס אלטרנטיב, או מרחיק, או תחושה של חירות, וזה מה שעושה אמנות. כל אמנות, וזו אותה חירות, שעל מנת להשיג אותה, עד כמה שניתן, נעשה המעבר אל הצויר. לא צריך לשיקל יותר מזה. זה רק צער אחר, מקרה, שלב בביקורת והקצו שלנו כאן. ולפעמים זה הדבר שיכול לקריב אותנו אל אותה חירות, שמתוך מחשבה עליה, על כך שכלקריה החיים אינם חיים, כתב אותו. וזהו אה מה ששייך, בעניין האדם, שבכוח חשק, ובר עילוי יציר, ילך ויעשה את מה שלבו תפץ.

אורה בר אור. התאבדות לתוך ההווה

שני חלומות ילדות היו לה. לעבוד בקירקס ולעלות על הים • אבל כדי להגשים, הייתה צריכה קודם להגיע לאמצע החיים • אז השליכה מאחוריה קריירה של שחקנית, ילדה בת 16, שני גידושין ודומו אחד ממושך • רק שלא תצטרך לקום בבוקר, וללכת שוב לאותה מכולה • שש שנים נדדה על אוניה, בלי חשבון. לבסוף הפילה עוגן בתל אביב, בבאב עשלה

מאת עמליה ארגמן-ברנע
צילום: אסף פוקר

היתה קשורה מאד, נפטר כשהייתה ברדום. היא לא הספיקה לראות אותו. תחושת ההתמנה נבעה בעיקר בקשרים עם האנשים הקרובים. חברים תחתונים, חלק, גם נפטר, והיא לא היתה במקום. הרגעים האלה לא יחזרו.

התפקיד שלה על האוניה כלל הרבה דברים. יעני ג'ילי, מספיקת האמנות, תולת הזה הייתה ברדום, כראו מועדון תיאטרון, מקצוע שלכשעצמו מועדון תלם ומציאות. אלא שאצלה הרבדים בתום הזה היו דווקא מוגדרים.

היא אומרת בקול צרוב מסיגריות. היא תולת את הקריירה ב"ביתנו", שעל חולת מנייה, ואחר כך באו מועדון תיאטרון, התמנה של גורק, ותיאטרון בארבעה חופים. מעט או פעמים במהלך הקריירה היו לה תפקידים נוספים, כמו בהצגה אחת של מולייר, שותפה ב"ביתנו". אבל רוב הזמן היתה שחקנית בינונית, המוצאת עצמה על בימות התיאטרון המסחרי. בתפקידים בוגרים, כמו שהיא אומרת, לפני שהיא מתקנת: אין תפקידים בוגרים.

1980, והיא בת 38, נגמר אצלה פרק בחיים. מאחוריה שני גידושין ודומו ממושך. חזונו של חיים, שמסתים אחרי עשר שנים רצופות של פירות וחירות. הוצרך לעשות שינוי בחיים, היה אצלה עכשיו גם מנייה וגם רצונה. המסקה הכי רחוקה וחי שונה - היה הים.

הוא היה אסליידיישראל-ישראלי, כדרך כלל ספיקתו, אה לא כולו, בסוף הנעורים ולא באמצע החיים. תחילתו בצעירות, ברדום מקבלת תשובה חיובית. קראו לה לאמנות, והיא הגיעה באוניה, בגלל שהיא שונאת לטום. בעל האוניה שבה היה עלי לעבוד בא לקחת אותו עם חמיהו שלו. כשהוא לא היה חבובה עלי - מרצה בכבי. בארון מתים הוא היה תולת לחיות" אחר כך הוא קראה לוה קוסמס נעליים.

היה קשה להסתכל. השינוי הגדול בחייה זה התרחש במהירות הבזק. מהרגע שנפלה החלטה נער שהייתי על הים, עברו שלושה שבועות, אם כי נכון שהחלטה כזו היא בעצם ביצוע של החלטה שמתבשלת זמן רב. חשבתי לי אז אני בתיאטרון מגיל 12, והיום אני בת 38. ומה עכשיו? עוד פעם תלשי-ביתית עוד פעם לקום בבוקר, וללכת לאותה מכולת? התיאטרון היה הדבר הכי קבוע שהיה לי בחיי. האהבה האחרונה להילחם בה. כשנפרצה בתל אביב נשארה בתה, או בת 16, והם מה שעשה את הצער שעשתה, לכל כך מהפכני. אומנם בסב וסבתא. אבל אמא נלעדה מתבגרת, שהולכת לחיות צוענית.

הדיעה שילדה בת 16 צריכה אמא לידה, לא היתה או רלוונטית, מול הרצון הזה להחליף קרקע מוצקה בים. הבת הצטרפה אל אמא בתפשוש. ידעתי ששארית לה יום, ולמרות זאת נשארתי על הים.

לחלום הילדות הצועני הזה היה בחלק ממי. אורה הרגישה בו כבר מהתחלה. "הטראומה הקשה ביותר הייתה הריגשה, שאי אפשר להינתק באמת. את מלחמת לבנון ראיתי במלחמה. במלחמת הקודמות הייתי עם צוותי-הור בקו הראשון. זו הייתה שמה שאני עושה כל כך השתלט עלי. עצה. אבל לא היה מה לעשות. ידעתי ע שה עומי מול מלחמה ומול משטחה וטל הכל". והיה עוד מחיר: רבנים שקרו ב"חיים, אחרי שהיא עצמה כאילו עצרה את העולם וידדה אבית, למשל, שאלי

**אמנים
החיים
נשבר**

לעזוב", אומרת ברדום, "וגזר יום. אחרי שש שנים התחלתי לקלוט באיושזה מקום, שאני לא תולכת להיות ימאית בגיל שישים. גם לשלח הביתה יש, כנראה קו סיום. בגיל 48 בחרתי כבר לא מתוכננת בים".

הרעיון לפחות מאה, אחרי שכבר היתה שחקנית ודילת וימאות, קשור בנושא האחריות, יותר מאשר בגין אנד סוני. רציתי לעשות צער שישאיר אותי במקום אחר. בגלל שאני מכירה את עצמי, אני לא יודעת אם מחר אני לא חוזרת לים".

התמנה הו, מהמרת ברם, מכרה איהו את הדירה שלה, בבעצ את הגג האחרון מעל ראשי, ושמה הכל על הבר. הכל משקע היום בקירות ובספסלי העץ המילדיים, בתאורה התמימה ובחירות שחן בשום אופן לא מתעורר הארץ.

עס. כזה מוכר? לתחית בן אדם במקום. אי אפשר שמישורו אתר ינהל. אבל אי ימצא מישורו שאפשר להפקיד בידיו את. מאבדו. סמאחורי הרלמק שלו עוגנים עכשיו אנשים קבועים ולא קבועים, לטיסין ומקצרים - אל תחשלו את תראו אותה יום אחר מתחשק בניפוח ד קלי.

השינויים האלה שהבדלים עושה באמצע החיים, לפני האמצע, או הרבה אחרי - זה דבר שטוב באופי, אומרת ברדום. אני חושבת שכל סקר יודע ש ציפור קטנה. כל אותה בלילציון רוצה, אולי, לקחת אוהל ולגדוד בהי האברים, רק בעלי האומץ עושים זאת. עם או בלי אשורות. אם אין אשורות - אז לוקחים, והעניין הוא האומץ. כי מה זה החיים, אם לא גלים גלים.

אורה בראור. תחושת התמנה בקשרים עם אנשים קרובים.

ירימונה אחריות עמוק.

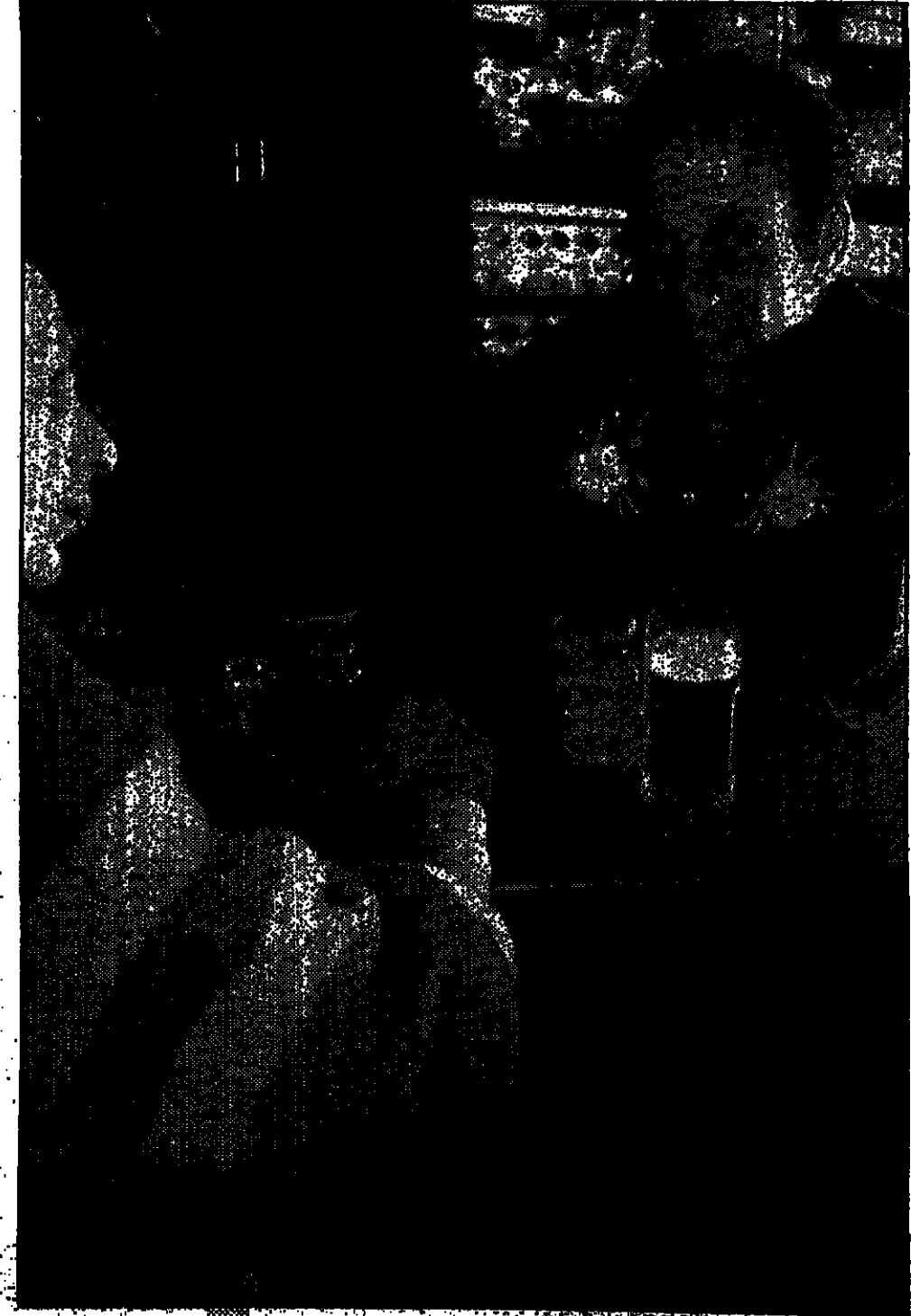
הקדמת אל

למציע החיים בשבר

מסתובבים במטבת, בין הסרעים, כבר עשה חרשים אין למשמח חיי חברה. אין שיש, אין שבת ואין חג. כולם עובדים, חיי אחר לא אומר אבא השלג. חברים, קצינים גבוהים (בכירים בתעשיית המחסנים והאלקטרוניקה, אלה שאמרו תפוח מיסערה, המומים במחר ליבם, מאמין ברעמי, חלקם מרגישים בדיק אתו דבר, ודעים למרץ מעגלים, לא מעוים, משועבדים למה שמקבל, וחששים ממה יגידו, שביים של סטריאטיפים.

יוכי וברעמי כבר השתחררו. הם מחייכים, בקצב שלהם, שופעים אנקדוטות על סרעים מוזרים. ברעמי משטט עם חלקות, מככר שוב ושוכ את תנאים, ומתיר כמו ירישע מאמק, כשהסרעים מלקקים את הצלחות. ירישע ושיבות ועולם האקספיה הם הרב האחר שחזר לו.

בעלי ניסיון אומרים להם שהסרע שלום ומי, שמיסערת אישית שחוקר, ושאי אפשר להחזיק מעמד יותר משלוש שנים. אולי, יוכי וברעמי לא רואים, גם לא להכניס כלכלית, להצלחה הכספית אין במסיה שלהם יותר מיר משטט. בגיל 50 כבר יש בית נקטת רכוש, יש גנטי של, ומשכורת שלח כאחיות בביתחלים. יש רקורד מיקצועי מחמא, ולא נותר אלא לא לשכוח להינות מחייהם. כבר שנתים חולם ברעמי על מיסערה סקסאנית אמיתית, עם מלצרים כבוכ קאובי ואקסור צעצוע בכיסים. לקחתי וחשש מהקריירה, הוא אומר, "הולחי שהיא תימכר לתמיד".

מקדמי אל

בן עמי ברש. ההזדמנות האחרונה

כולנו בהלם. שינוי כזה? • כך אומרת יוכי ברש על הצעד ששעה בעלה בן עמי • 30 שנה ראתה אותו כל בוקר מעשים קום, מחככר בחליפת מנהלים. ויצא אל משרדים ממוגז'אוויר, עתירי הדרכות ושאיבות קידום • בגיל 50, זיהה שזו נקודת האיוחורה בחיים, צ'אנס אחרון, לעשות את מה שבאמת רצה, ולעזאזל מה יגידו כולם • היום הוא נועל מגבי בוקרים, חובש כובע טקסאני, וזבשל במיסערה משלו

שאת עדינה איס

מעם למעם מעיפה יוכי מבט כבדעמי. רואים שקשה לה להאמין. הוא יושב מול באולותית הבק, כולצת קאובי עם מיסבצותינק ארומות, ואומרת: עייני כלנו בולם. שינוי כוחו מעיניה נשקפת אותה אמתעה מולח בהערכה, והיבט מעיני החברים הקרובים של ברעמי ברש, גביים בתחילת השליש האחרון של קריירה חכמת ומעובדת, כשהם מגיעים למיסערה החרשה של ברעמי, ברעננה.

אשר להבין את יוכי, כמעט 30 שנה ראתה כל בוקר את האיש שלה משיכס קום, מחככר לתוך הכנדים. ויוצא אל משרדים ממוגז'אוויר, עתירי הדרכות ומאוויר קידום. הנה, בגיל 50, הוא עם יום אחד ומוזה בכירור את נקודת האיוחורה הניגודית שלו: אותה נקודה שממנה הוא יכול להמשיך במירור הקריירה אליו הונק בגיל 18, אבל יש לו צ'אנס אחרון לבחור במה שבאמת יעשה לו כף בחיים, ולעזאזל מה יגידו, מה שהיה ומה שיהיה. ברעמי לוקח את הצ'אנס. עוזב את חברת מאינטקס, שם ישב כנחות בעוסק כורסת מנהל מחלקת הלוגיסטיקה, וחולך לבשל במיסערה משלו. לא משוה וראמטי. לא הורס מיסערה. לא חולך לחפש שמעורית מנידור חדי מבור. ביטול, זה תהבלין שנתון טעם לחיים של ברעמי ברש.

דרך לשבת ליד אחר משולחות העץ במיסערה שלו, לנגוס בצלעות העגל המעושנות ברוטב טקסני, כדי להיך.

אלו חישב כמך, היה חרזי מנצל את מיסנויותיו האקדמיות לעריכת טקסטיקים ישרי, כדי לגלות מה הכי חולך היום בשוק האוכל. אבל לא, ברעמי, מקרה, עם חיתוך ריבוי ששנות באקסרבות נכירות בו חושב, פתח בדיק מה שהוא אהב. לא מה שאחרים אהבו. מעכשיו הוא עושה רק מה שרשש שלו. ומה שיוכי אשתו וואו אהבוהם זו - סקסאס. כל מה ששיידו שש, מיסטיק, בגדים ובעיקר אוכל. סקסאס חיתה עבור ברעמי ותפאורה של חלומות הילדות שלו. כמו הילדים של טרום המדינה, גדל על מיפרי סאוביים, ושחק הנדס'אם בערכות ומתנג. אל האקסר חגיע בשדה בן 40, אל"ם בחיל'אוויר, ונשלח לסייע בקליטת מטוס האס"6, בטקסאס.

המיסערה כולה הלכה שבי אחרי המעקם הזה. עד היום מרבים ברעמי ויוכי עם ארבעת הבנים שלהם, גיא (24), גבע (22), גולן (16) וחצי' (15) וחצי' אנגליה, במיבטא סקסאני מתנג. כשהילדים מרבים, עם תזאנטיס הכי ליקם, גם אמריקנים מרבים להזדמן למיסערה ברעננה, נותרים כמה פעור. מיסערת ברש השתלבה באוויר החדים האמריקני המקומי, שכוכשי שבע ארובים אומר רבר אחרי מולחן הברביקו. לא שר'עלהאש במינגון העיטוף הישראלי, אלא אירוד חברה. בטקסאס מנהלים את הכשר כגיל סגור קיטל, עקשני, עוקשני, ותחליט. ויכוחים על הערכות, תחשבים אתר מור. עשירי בשל, יוכי שלח בל רש.

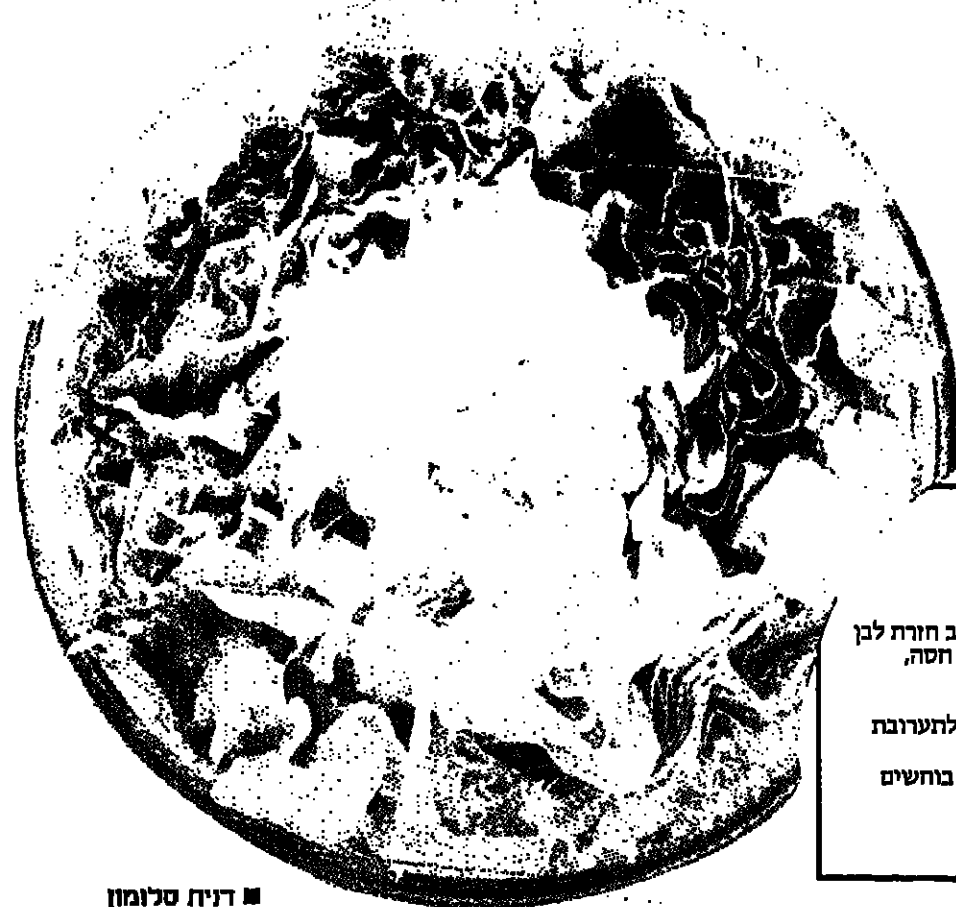
זאנית סינדלה אחי
סנדלי פלסטיק צבעוניים מקיבוץ עין זיוון

הנחות מיוחדות: המסחר בצרכן. נקמה נקמה. כל בנותיהם מן המדינה. וביטאונות חנויות וועליות מנהלות בכל חנות הארץ.
מכירות ארצי לסימונים רח' יסוד המעלה 28 תל-אביב, טל' 383682, 03-379418.

עמוד 10 ידיעות אחרונות

**זמנים
במשב**

שמים את החסה בכלי הגשה, ויוצקים עליה את הרוטב. זורים אגוזים ומגישים מיד.

דניאל סלומון

מוסד, ומגים מורדנים

A high-contrast, black and white photograph of a large, textured rock formation, possibly a fossil or mineral specimen. The rock is light-colored with a rough, pitted surface, contrasting sharply with the dark, ornate background. The background features stylized, swirling scrollwork patterns. The rock itself has an irregular, elongated shape with some internal layering or fracturing visible.

קוצצים את הפצלים, ומקורבים לצדד חתך. מוסיפים
פטריות, חמץ, מים ותבשילים, ומבשלים עד
שהערבוב מתבאר. נאכלים את הערשית ואת
החמץ, כמלים כמנהג מנהג, ואחרים בשמן 10-15
דקות וטמנה. משרים בתוך המים 10 דקות, ואחר
הם.

מוסף. זמנים מודרניים

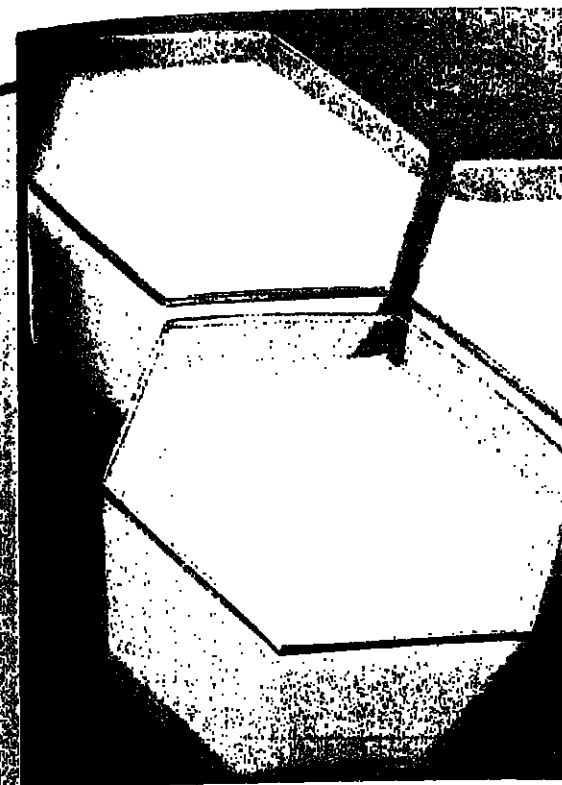
547 **THE MOUNTAINS**

مَكَانُ مِنَ الْأَصْلِ

שולחן חלבי

646

גלילי חצילים בגבינה

המצרכים: 3 חצילים גדולים; קמח; שמן לטיגון; 2 גבינות גבינת קוטג' 5%; 2 ביצים; שום מעוך; מלח ומלפל; גבינה צהובה מגורדת; גביע יוגורט או שמנת חמוצה; שמיר קצוץ.

שוטפים את החצילים, ופרסים אותם למרסות לאורך. טובלים את פרוסת החצילים בקמח, ומטגנים בשמן חם עד שיהיו משני צידיהן. מסמיכים את ערפי השומן על מבבות נייר.

בקערה נקיים מערבבים יחד קוטג', ביצים, שום מעוך וחבלילים. מניחים כף מהערבובת כל כל פרוסת חציל ומגלגלים. מסדרים את החצילים בתבנית מלבנית. זורים על גלילי החצילים את הגבינה הצהובה המגורדת. אופים בחום בינוני במשך כ-20 דקות. מגישים חם, עם יוגורט מעורב בשמיר קצוץ.

מסך: זמנים מורדדים

פשטידת קישואים

המצרכים: 6 קישואים מגוררים וסחוטמים; בצל גדול קצוץ; מלח; יוגורט חמור; לרצועות; 2 כפות תמא; כפות מלח; כפות מרגינה; כפות מיוון; ¼ כפות אגוז מוסקט טחון; ¼ כפות מלח שחור; 2 כפות קמח הפחית'אדמה; 2 כפות שמשה; שקית שמנת מווקה; 5 ביצים מופרדות; 4 כפות גבינה צהובה מגורדת.

ובחשים עד דקות. מוצנים. מקציפים את החלומים עם השמנת, מוסיפים את הערובת היקרות ושתי כוסות מיוון מגורדת. מוולקים את הערובות בין שתי תבניות גדולות משומנות וחיטוב. מקציפים את החלומים לקצף קשה ומערבבים אותם בחזרת עם שתי כוסות הגבינה המגורדת. מורחים על הערובת היקרות ומפזרים למעלה שומשה. אופים כשעה בחום שחום מראש לחום בינוני, עד שהפשטידות מזהירות. משחים 10 דקות ומגישים.

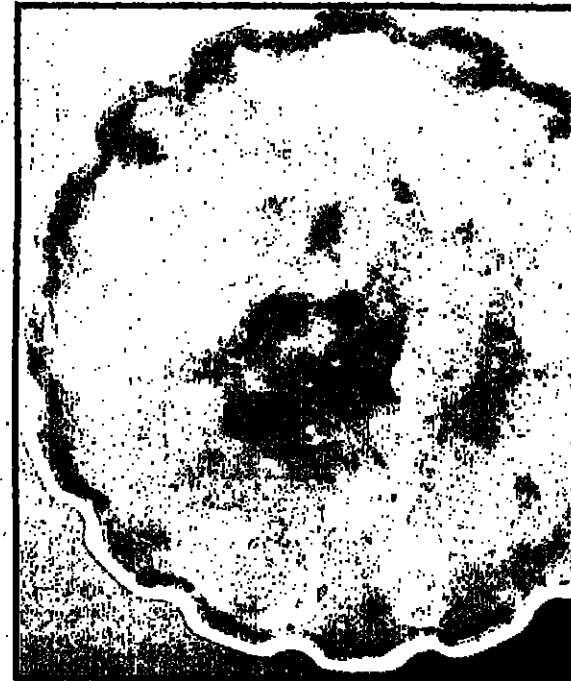
מסך: זמנים מורדדים

עוגת גבינה חמה

המצרכים: 5 ביצים מופרדות; 750 גרם גבינה לבנה רכה; כוס סוכר; שקיק סוכר וניל; 3 כפות סולת ואו קמח תפוחי'אדמה; 100 גרם צימוקים; גביע שמנת חמוצה; קליפה מגורדת מלימון אחד.

מערבבים יחד את כל החומרים, פרט לחלומים.

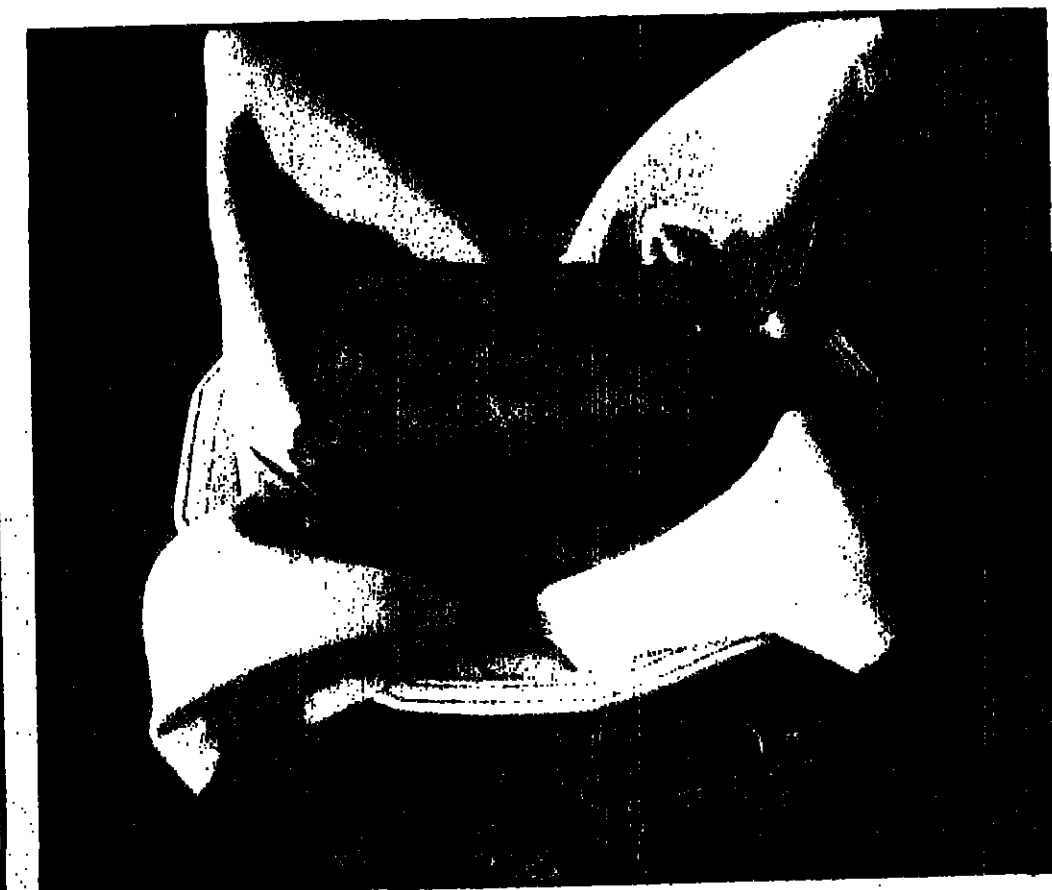
מקציפים את החלומים לקצף יציב, ומקפלים בהזירה לתערובת הגבינה, ויוצקים בהזירות לתבנית עגולה מספר 26. אופים כשעה בתנור שחום מראש לחום בינוני. מגישים מיד.

645 דוח ילס

זאב קרן מגיש:

ביכורי גבינה

648

סיגרים עם גבינה מלוחה

המצרכים: 12 עלי בצק מילח; 120 גרם גבינה מלוחה; כף בצל קצוץ דק; כף עירית קצוצה דק; מעט כרוניה (קמח); חלמון; שמן לטיגון עמוק.

מערבבים יחד גבינה, בצל, עירית, קימל וחלמון. פרשים את עלי הפילו, ומולכים מס גבינה על כל עלה.

מורחים את שולי הבצק במעט מים. מקפלים את השוליים הצרים מעל קצות פס המלית, ומגלגלים לגלילים דחוקים. מכיון השוליים החזקים. מקוררים עד לשעת הטיגון. מהממים שמן עמוק, ומטגנים את הסיגרים עד שיהיו משמינים על מבבות נייר, ומגישים חם. (12 יחידות)

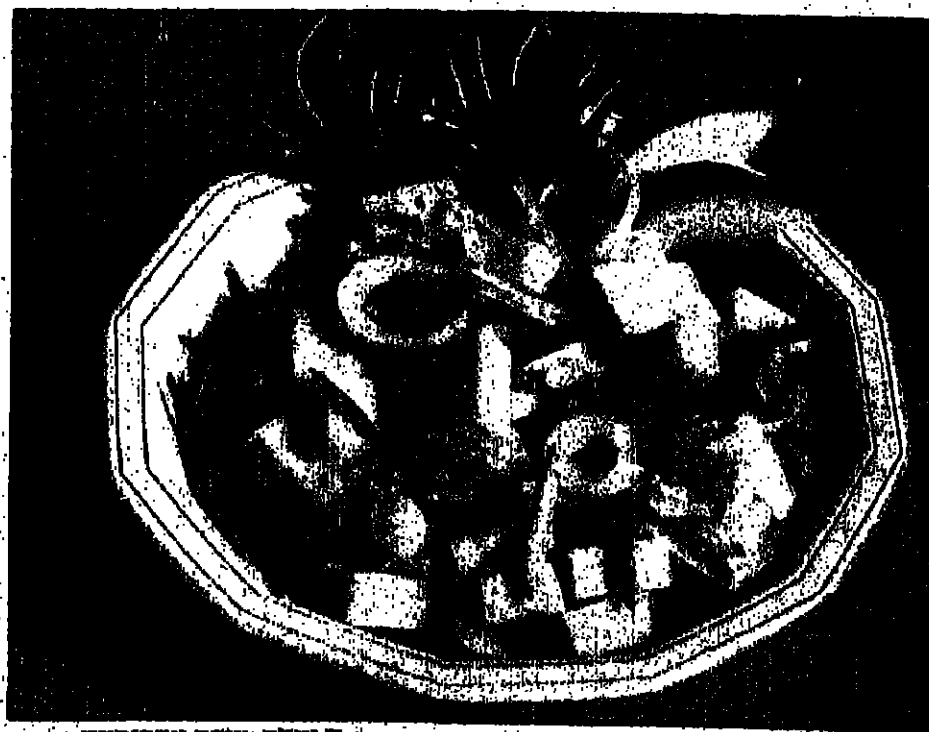
מסך: זמנים מורדדים

פינכת גבינה לשבועות

המצרכים: פרוסת אחת של גבינת עמק; גבינת וול; גבינת בשן; גבינת גליל (רוקפור) וגבינת ברי; חותכים חצויים; מלחי תפוח עץ; פרוסת מלון; תמרים חתוכים לרבעים; עלי גענע. פרסים את הגבינות לפרוסות עבות, ועורכים בצורה נאה על צלחת חגשה. מעטרים בפרוסות חתוכים. (מנה אחת)

סלט גבינה יווני

המצרכים: ראש חסה, מפרק לעלים ושטוף חיטוב; 150 גרם גבינה בולגרית מלוחה; 3 כפות רצועות צנון דקות; בצל מרס לעיגולים; כף צלמים מסתגים; 2 כפות זיתים שחורים; 2 כפות נמבה כבושה חתוכה לרצועות דקות; שמן זית, מיץ לימון ומלפל לכן. מרפדים קערית חרס בחסה חתוכה לתבניות גדולות. מפזרים על החסה את רצועות הצנון והנמבה. מוסיפים גבינה מפורדת, בצל, זיתים וצלמים. מטפטמים על הסלט שמן זית ומיץ לימון. מווקים פלפל שחור. מגישים עם לחם כפרי שחור.

649 צילם: יצחק מנח' טוחט

מסך: זמנים מורדדים

הקזא מן الأصل

מיסע הלידה

מאת
דיווידה
שביט

עברו כבר שבעה חודשים וכשאור חזק מאיר את בטונה של אמא - הוא מגיע גם אל העובר

מסע המרחק ביותר בעולם, הוא מסעו של הורע אל הציבה, המבטח ביהם, וחליו הוורוד העובר. אדם אחד מכיל בתוכו עולם ומלואו, יקום שלם, ומעקב אחר תצפיות המתארים היצירות של אדם אחד ברחם. אמו - כמות כמעט אחר תצפיות מופלאים מהחלל, המתקדים קטמס מפרס ורחם חיים.

של כל בראי עולם, על המסחף שבין כל היצורים הרומנים והחיים. כך, על כל פנים, למראה תצלומים הנפלאים של לנארט גילסן בספר "החולד", מאת שילה קיצנברג, שיצא לאור ממש בימים אלה הוצאת "מודר", עם הקדמה של פרופ' יוסף שנקר, 19.60 ש"ח. הצלם והמחברת משתחרר למענו את המסע הפרטי שערך כל אחד מאיתנו, בכל אחד מהשליבים העיקריים של הוויכוח.

גילסן, שהחל את הקריירה שלו כצלמי תנועה ועבר לצילום מדעי, עשה לעצמו שם עולמי בתצלומים תרמימיים, המשקפים לא רק כיסורים טכניים משלמים, ויכולת להשתמש בכל האמצעים הטכנולוגיים המתקדמים ביותר, אלא גם רגישות לבצע ולצורה, ויכולת להחפץ מפלאי הטבע.

שילה קיצנברג, אנתרופולוגית חברתית ומומחית לתהליכי לידה חסרה נוחים וחיות של לידה בכמה וכמה תרבויות - באיים הקאריביים, בארצות הברית ובאפריקה. המצית של נסיונה כחוקרת וכמחנכת מעילה, הביאה בספר, בשפת מיטית ופשוטה, שווה לכל נפש, המלוח את התצלומים של גילסן. אנו מתחילים את המסע אל הלידה, כגורדי אפונה העסוף ברחמי, שהוא הוא שנוצר מאיחור הורע והביצית, תא המתחלק מיר לשנים ולארבעה ולשישה עד שכן הלאה. לאחר מכן אנו צופים בתוך כלון מלא במים חמים, ורחם המתפרש על עמוד 8 שבספר ממחיש ברזון את הבעיה המקיפה את העובר, את הובל הקפיצי המקשר את סבורה, לסבורה האם, ואת הרקמות המפוגות של הרחם, הנראות כאלמוגים רכים. התצלומים שבספר מראים ברזון את הרקמות שכרסם ההפכות למען ריפוד הרמיון בין תצלומים אלה, של הנעשה ברחם, לתצלומים שמגיעים לכרדרד הארץ מן החלל היצור, מעוררים למחשבות בראש פילוסופית על אחדות היקום, על היחסים בין צורות וחצרות

העריגות החולכות וצומחות בקטן אצבעות הגפיים. התצלומים והעצמים מראים את הדין הולד, הוויסע שערך עקב גילסן מאו ראשית היווצרותו, תא פני אמו הרגשים - שותם או רחם לראשונה בשל ון, לאחר שלאחר מ רסי הספר ראינו את תוך רחם, את כסנה העגולה ואת ידית הנחת מסלע גבעת הכספן. חזיתי.

כשהיצור החולך ומידמה לאדם, מתחיל לתרגל תנועות שביאו לו הרבה תועלת בחיים - ניקה, ולאחר מכן מצצת אצבע. המצלמה של גילסן קלטה בחדות מופלאה את כל בימיהם המשתקפים אצל העובר כעד עורו הרקיק, את פלומת השיער המתחילה לכסות אורחים שונים בנזק, ואת מירקם הציפורניים.

במקום אורח, זורם לו דם בתוך צינור אל הטבור, ודברים טובים מרמה של אמא עוברים לתוך גופו של היצורון החדש.

אנציקלופדיה וקונקורדנציה ששולבו יחדיו כדי ליצור אוצר בלום ומרשים

התנ"ך

האנציקלופדיה והקונקורדנציה

התנ"ך הוא אוצר בלום ומרשים, המכיל את כל התנ"ך, מפרש ומתרגם, ומאפשר למקור את כל המידע הנדרש.

התנ"ך הוא אוצר בלום ומרשים, המכיל את כל התנ"ך, מפרש ומתרגם, ומאפשר למקור את כל המידע הנדרש.

ספר עזר לתלמיד

הספר עזר לתלמיד, המכיל את כל התנ"ך, מפרש ומתרגם, ומאפשר למקור את כל המידע הנדרש.

על תקו מקטורן

הצבה והבה ומרובתה
בבית מוסאון יחסי
בבית מוסאון יחסי
בבית מוסאון יחסי

**מי שרוצה את הז'אקט שלה
שלם, תוכל לחמם את כהפיה
בערבים הצוננים בבלייזר קלאסי •
אפשר יהיה להיראות גם במיקטורן
סאפארי, בספנסר קצר ומהוגן
או בחולצה מרווחת, ארוכה, ומרופדת-כתף -
על תקן של מיקטורן • גם חובבי הג'ינס
יוכלו ליהנות ממנו: כבטלדרס, מעוטו
בסמלי מיכללות אמריקניות וכתובות גראפיות**

מאת נורית בתייער

לנו שלא היה כמות שר בבית ידו בשני יום
חלוצה 40 של הג'ינלוק, את שירי קארול
שנה, בשעתו, את מיקטורן והמראה והחוש
עבר כריסטאן ויז - שכח לחמלי. מרץ מות,
קטב בית בערבים השנים והאחרות - ברחל גם הוא
עוד חיות חזקה את הקרב בשיתוף עם הנסיכה קרליין
מלון, שישה לבד.

הקטב והמראה בית של הבית נאלצו להפנות
מקורו עד שנמצא לתן מקום ישיבה גם נציגות המעצמה
הביצית והמקום בשולחן פיגור המרחק
מפניו האקטן, ישראל יוצג באירוע עליית עזרת
דורס רשת ממות "ר".

הג'ינלוק שהשקע עליית הבית ב-1947 חזקה על גם
את מיקטורן ששנחל ששנחל החצית מיר רחבה
השקט, לפניו, שלט, בשנות ה-40, והצאית חזרה
השקט והמיקטורן מרחב והחפץ.

השקט והמיקטורן ששנחל ששנחל החצית מיר רחבה
השקט, לפניו, שלט, בשנות ה-40, והצאית חזרה
השקט והמיקטורן מרחב והחפץ.

הקדמת האל

222 ידיעות אחרונות

דיוור שביט

דרורה שביט
27.5.1987 י"ח באייר תשמ"ז

הרצוני ענבים אווה-הטיפול ששם גבול לכולסטרול

מרכז טיפוח ילדים • ומטש של GAST

בן יהודה 57 תלי אביב סל 222261

במהלך השנים האחרונות, חל שינוי משמעותי
 בשיטות העבודה, וישנן לכך מספר סיבות:

המחיר הנמוך ביותר

10

1

